

Увод

Више од сто година српски народ се одупире албанизацији јужних крајева своје државе, али се током 1999. први пут суочио са чињеницом да мора гласно да размишља о могућем "давању" Косова и Метохије народу који називамо Шиптари или Албанци. На састанку Контакт групе у француском дворцу Рамбује прављен је нацрт Мировног споразума између југословенске делегације и представника дела албанског народа са Космета, како се то у политичком жаргону опрезно назначавало да се остали Шиптари у СРЈ не повреде. Спорна тачка, на коју Срби нису пристајали је била одредба о праву Шиптара на референдум о својој националној судбини у Југославији, јер се претпостављало да је то улазница у просес сесесије Космета од матисе Србије и његово утапање у Велику Албанију.

Шиптари су народ Сципније, "земље орлова", како казу за Албанију њихови историчари и романтичари, који живи расут у десетак земаља. Највише их је у самој Албанији, преко три милиона, а потом у Југославији око два милиона и затим у Македонији, Грчкој, Италији, Швајцарској, Немачкој, Белгији и далекој Америци. Има их укупно седам милиона, али су познати по свом високом наталитету, највећем на Старом континенту и по својој офанзивној националистичкој политици. Албанија је најсиромашнија држава Европе, земља без армије и морнарице, али спремна увек да се другима "даје, али не продаје", како је то једном рекао први шиптарски краљ Зогу. Уз помоћ такве тактике Албанци су као сарадници Турске, Аустро-Угарске, Италије, Немачке, а потом СССР-а, Кине и данас САД, "окупирали" српски животни простор, посебно на Косову и Метохији, сматрајући га искључиво својим.

Албанци су већ једном, у време фашистичке окупације у Другом светском рату, имали заједно са Италијанима и Немцима, власт у нацистичкој Великој Албанији. Такву Албанију југословенски партизани су ослободили фашизма и фашиста, али је нису уништили. Тито је сањао да Албанију припоји другој Југославији. И само захваљујући Југославији Албанија није, на Међународној мировној конференцији у Паризу 1946. године сврстана уз фашистичке силе, чиме је застисен и њен протекторат "Велика Албанија".

Расцепкани изнутра на три племена, Геге, Тоске и Мирдите или Малисоре, и три вере, муслиманску, католичку и православну, подељени као монархисти, стаљинисти, комунисти и демократе, Албанци су увек били и остали сложни, како то написа Енциклопедија Британика, око свог албанизма. Сан о Великој Албанији, о животу свих Албанаца света у једној држави, је био и остао национална, а потом верска и политичка идеја водилца свих Албанаца. Стратегија освајања тог територијалног и животног простора у туђим државама, названа албанизација, спроводи се већ читав век против православног српског народа на Косову и Метохији. То се чини присилном исламизацијом, политичким и етничким насиљем против Срба.

Поред политичког насиља, дипломатских притисака, демографске експанзије, културне и националне индоктринације Шиптара на Космету власт из Тиране се десенијама у борби против Србије и Југославије служила методама невидљивог рата. Било као сарадник великих или самостално Албанија је преко своје тајне службе Сигурими или преко туђих, италијанског СИМ-а, британског Интелиџенс сервиса, немачког Абвера, совјетског КГБ-а,

бугарске Државне сигурности, америчке ЦИА, деловала обавештајно, пропагандно, па и терористички унутар Југославије, Србије и самог Космета. Под патронатом Албаније и њене обавештајне службе Сигурими на Космету је од 1948. године до 1982. откривено 147 шиптарских илегалних сепаратистичких и терористичких организација. Само током 1982. формирано је 62 тајне организације, од сега 15 под директним утицајем шиптарске емиграције, а осам под командом Сигуримија. Да би се зауставило бујање шиптарске илегалне Служба државне безбедности СФРЈ није се устезала ни од тајних ликвидација албанских лидера, попут браће Грвала, Зеке Кадрија или Енвера Хадрија.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com